

Beslutningsforslag nr. B 153. Fremsat den 23. marts 2004 af Peter Skaarup (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Christian H. Hansen (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Poul Nødgaard (DF) og Karina Sørensen (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om EU-parlamentarikerens løn-, skatte- og rejsevilkår

Folketinget pålægger regeringen at arbejde for, at Europa-Parlamentets medlemmer også i fremtiden vederlægges og beskattes i de medlemsstater, hvor de er valgt, efter de samme regler, som er gældende for parlamentsmedlemmer i de pågældende medlemslande. Folketinget på-

lægger endvidere regeringen at betinge en tilslutning til en statut for Europa-Parlamentets medlemmer af, at medlemmerne af Parlamentet fremover rejser efter regning, således at EU kun dækker de faktiske omkostninger, der er forbundet med medlemmernes rejser.

Bemærkninger til forslaget

Baggrund

Hidtil er medlemmerne af Europa-Parlamentet blevet vederlagt og beskattet i deres hjemland efter samme sats som de nationale parlamentarikere i deres respektive hjemland. Akten om almindelige, direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet, knyttet til afgørelse 76/787/EKSF/EØF/Euratom, muliggjorde i 1979 det første direkte valg af Europa-Parlamentets medlemmer. Denne akt indeholdt imidlertid hverken bestemmelser om en ensartet valgprocedure eller en statut for medlemmerne. Rådet vedtog den 25. juni og den 23. september 2002 en afgørelse om ændring af akten fra 1976, hvorved man indførte en ensartet valgprocedure.¹⁾ Rådets afgørelse skete på grundlag af EF-traktatens artikel 190, stk. 4, som blev indført med Amsterdamtraktaten. Der er derimod endnu ikke vedtaget en statut for medlemmerne af Europa-Parlamentet. »Som en midlertidig løsning gælder der med hensyn til vederlag, overgangsgodtgørelse, alderspension, efterladtepension og andre betingelser for udøvelsen af mandatet de samme regler for medlemmerne som for de nationale parlamentsmedlemmer. (I Nederlandene har vederlaget for Europa-Parlamentets medlemmer siden 1996 været lavere end for de nationale parlamentsmedlemmer).«²⁾ I lov om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (L 1094 af 29/12 1999) fremgår det af § 1, stk. 1, at der tilkommer de danske medlemmer af Europa-Parlamentet et vederlag, og af § 1, stk. 2, at vederlaget »beregnes efter de til enhver tid i lov om valg til Folketinget fastsatte bestemmelser for grundvederlag til medlemmer af Folketinget«.

Europa-Parlamentet har ved flere lejligheder siden 1976 foreslået, at alle medlemmer af Parlamentet skulle have ens vederlag, senest ved et fælles beslutningsforslag fra den 16. december 2003 (bilag 1). Hvis Ministerrådet havde vedtaget beslutningsforslaget, ville det have medført, at hvert medlem af Europa-Parlamentet fremover skulle modtage et månedligt vederlag på 8.670 euro eller ca. 64.000 danske kroner. I forslaget åbnes der endvidere for muligheden for, at

parlamentarikerne fremover skal betale fællesskabskat på samme vilkår, som gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte i EU. Denne beskatning er betydelig lavere end beskatningen i de enkelte medlemslande. I Europa-Parlamentets beslutning om medlemmernes statut (bilag 1) fremgår det således, at »bestemmelsen om, at medlemmerne betaler fællesskabskat af vederlaget, berører ikke medlemsstaternes ret til at underkaste vederlaget de nationale beskatningsbestemmelser under forudsætning af, at enhver form for dobbeltbeskatning undgås«. Der er således intet krav om, at medlemmer skal beskattes i hjemlandet, kun om, at de ikke må dobbeltbeskattes. Der er ingen garanti for, at de enkelte medlemslande rent faktisk vil benytte denne mulighed.

Den nuværende ordning for aflønning af medlemmer af Europa-Parlamentet er ganske på linje med Den Europæiske Unions politiske system. Europaparlamentarikerne repræsenterer ikke et europæisk folk, da et sådant ikke eksisterer, hvilket også fremgår klart af artikel 189 i Traktaten om Det Europæiske Fællesskab: »Europa-Parlamentet, der består af repræsentanter for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater, udøver de beføjelser, som er tillagt det ved denne traktat.« Størrelsen af europaparlamentarikernes vederlag skal derfor være i overensstemmelse med vederlaget til parlamentarikere i det land, de repræsenterer, og hvor de forventes at have bopæl.

Hvis der vedtages et forslag om, at alle medlemmer af Europa-Parlamentet skal have det samme vederlag, og hvis dette kommer til at ligge på det foreslåede niveau (8.670 euro), vil det føre til groteske forskelle, når det sammenlignes med de nationale parlamentarikeres vederlag. Nedenstående tabeller bygger på oplysninger fra Europa-Parlamentets Pressetjeneste. Tabel 1 viser, hvad de nationale parlamentarikere får i vederlag (i euro pr. måned) i en række af de nuværende medlemslande. Tabel 2 viser, hvad de nationale parlamentarikere får i en række af de kommende medlemslande (i euro pr. måned). Omregningskursen til kroner er ca. 7,45.

Tabel 1: Grundvederlag til nationale parlamentarikere

Land	Italien	Østrig	Tyskland	Danmark	Sverige	Finland
Grundvederlag pr. måned (euro)	10.975	8.750	7.009	5.555	4.800	4.541

Kilde: Europa-Parlamentets Pressetjeneste (8. januar 2003)

Tabel 2: Grundvederlag til nationale parlamentarikere

Land	Slovenien	Polen	Estland	Tjekkiet	Litauen	Ungarn
Grundvederlag pr. måned (euro)	4.155	2.075	2.458	1.300	1.183	761

Kilde: Europa-Parlamentets Pressetjeneste (17. december 2003)

Som det fremgår af ovenstående tabeller, er det kun europaparlamentarikere fra Italien og Østrig, der vil opleve en indtægtsnedgang. Medlemmer fra andre medlemsstater, inkl. medlemmer fra de lande, der optages den 1. maj 2004, vil få en betragtelig indtægtsfremgang. Forskellen i vederlaget til en national parlamentariker og en europaparlamentariker i de nye medlemslande vil blive meget stor. Et polsk medlem af Europa-Parlamentet vil få mere end fire gange så meget som en kollega i det polske parlament, mens et ungarsk medlem af Europa-Parlamentet vil få mere end ti gange så meget som et medlem af det ungarske parlament.

Endvidere vil medlemmer af Europa-Parlamentet for de lande, der bliver optaget den 1. maj 2004, blive bedre lønnet end ministre i deres hjemland. I Polen har en minister et vederlag på omkring 2.500 euro, mens premierministeren modtager omkring 3.000 euro. I Ungarn er vederlaget til en minister omkring 3.500 euro, mens den for regeringslederen er omkring 4.500 euro. På nuværende tidspunkt får ministre fra hovedparten af de nye medlemslande et lavere vederlag end det, Europa-Parlamentet har foreslået. Det kan oplyses, at en ministers vederlag også i Finland og Spanien ligger lidt under 8.670 euro.

Aktuelle overvejelser i EU om parlamentarikernes aflønning

Siden det første direkte valg af repræsentanterne til Europa-Parlamentet i 1979 har dets medlemmer forsøgt at nå til enighed om en vedtægt for parlamentarikerne, ligesom Parlamentet har forsøgt at nå til enighed med Ministerrådet om en vedtægt, da et forslag til vedtægt skal godkendes af Ministerrådet.

Den 3.-4. juni 2003 vedtog Europa-Parlamentet et forslag til vedtægt for dets medlemmer. Dette forslag

lå dog langt fra Ministerrådets holdninger, hvilket medførte, at de to institutioner ikke kunne nå til enighed på baggrund af juniforslaget.²⁾

Den 3. december 2003 holdt Parlamentets retsudvalg et møde, hvor ordføreren for forslaget, Willi Rothley fra De Europæiske Socialdemokraters Gruppe (PSE), fremlagde et forslag til beslutning, som blev nedstemt i retsudvalget. Den 11. december besluttede Europa-Parlamentets formandskonference at sætte spørgsmålet på dagsordenen under sessionen i december 2003 i Strasbourg. Den 17. december vedtog Europa-Parlamentet et fælles beslutningsforslag om medlemmernes statut (bilag 1). Forslaget blev vedtaget med overvældende flertal: 345 stemte for, 94 stemte imod og 88 afstod fra at stemme.

I forslaget henviser Parlamentet til vigtigheden i at få vedtaget en statut for Parlamentets medlemmer, idet der er gået 25 år, siden man begyndte at afholde direkte valg, og at det 6 år efter fastsættelsen i Amsterdamtraktaten af det påkrævede retsgrundlag var vigtigt at nå frem til en vedtagelse af statuten for medlemmerne af Europa-Parlamentet. I forslaget opfordres Ministerrådet til »hurtigst muligt og helst inden udløbet af det italienske formandskab og under alle omstændigheder inden den 15. januar at meddele, om det kan acceptere det foreslåede kompromis og godkende statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, hvis den afgørelse, Parlamentet vedtog den 3.-4. juni 2003, ændres i overensstemmelse hermed.«

På mødet i EU's ministerråd mandag den 26. januar 2004 afviste Unionens udenrigsministre Europa-Parlamentets forslag til en vedtægt for medlemmer af Parlamentet. Ifølge Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab artikel 190, stk. 5, fastsætter Europa-Parlamentet »sine medlemmers statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af deres hverv

efter høring af Kommissionen og med godkendelse fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Alle bestemmelser og betingelser i forbindelse med beskatningsordningen for medlemmer og forhenværende medlemmer vedtages med enstemmighed af Rådet.« Som forslaget foreligger, skal det vedtages ved enstemmighed på grund af beskatningsspørgsmålet. Forslaget blev forkastet af Ministerrådet, idet Tyskland, Frankrig, Østrig og Sverige stemte imod. Vedtagelse af Parlamentets forslag ville bl.a. have medført, at medlemmer af Europa-Parlamentet skulle have en løn svarende til 50 pct. af en dommers løn ved De Europæiske Fællesskabers Domstol.³⁾

Den politiske diskussion

Siden de gældende regler for aflønningen af Parlamentets medlemmer blev vedtaget i 1976, har Europa-Parlamentet flere gange forsøgt at nå til enighed med Ministerrådet om en ny statut. Det har flere gange været på tale at reformere systemet for medlemmernes rejsegodtgørelse, således at medlemmerne kun får udbetalt et beløb, der modsvarer de faktiske omkostninger. Til gengæld skulle medlemmerne så have ens vederlag, som generelt ligger betydeligt over den sats, som parlamentsmedlemmerne i deres respektive hjemland vederlægges efter.

Den 17. december vedtog et stort flertal i Europa-Parlamentet et fælles beslutningsforslag, som for langt de fleste medlemmer ville have betydet en større lønfremgang. Fire lande i Ministerrådet stemte imod. Den danske regering, med støtte fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, støttede forslaget.

Der har været mange argumenter for og imod en ensartet løn og beskatning efter De Europæiske Fællesskabers regler.

En række danske EU-parlamentarikere og kandidater til Parlamentet har udtalt sig om spørgsmålet.

Margrethe Auken (SF) har udtalt: »Jeg synes, det var et klamt forslag. Det ville have skabt en konflikt mellem de lande, som har et højt lønniveau, og de nye lande, som ligger langt lavere, og som havde udsigt til at leve som grever og baroner. Det havde ikke været fremmende for en forståelse af det europæiske samarbejde.«⁴⁾

Christian Rovsing (De Konservative) har udtalt: »Jeg synes, det er udmærket at blive lønnet som en folketingsmand.«⁴⁾

Henrik Dam Kristensen (Socialdemokratiet) mener, at det er svært at lave et rimeligt lønsystem for EU-parlamentarikerne, og har udtalt, at »valget har stået mellem to dårlige systemer«: et system, hvor medlemmerne tilgodeses med en højere løn, eller et

system, hvor medlemmerne kan tjene på den meget omtalte rejsegodtgørelse. Han mener dog alligevel, at Ministerrådet skulle have vedtaget forslaget, idet han udtaler: »Det var sidste chance, inden EU udvides med ti nye lande. Hvem kan forestille sig, at 25 lande kan blive enige om et nyt lønsystem. Det er ikke realistisk.«⁴⁾

Freddy Blak (uafhængig socialdemokrat) mener, at det er spild af tid at forsøge at lave aflønningssystemet om, og udtaler: »I de 15 år, jeg har siddet i parlamentet, har man snakket om at lave lønnen om, men det bliver aldrig til noget. Derfor er det ærgerligt, at de nye kandidater spilder deres tid på dette her i håb om at score nogle billige points.«⁴⁾

Torben Lund (Socialdemokratiet) har i et læserbrev i Ekstra Bladet gjort klart, at han er modstander af en ensartet løn for parlamentarikerne. Han skriver således: »Det er meget glædeligt, at Tyskland, Frankrig, Sverige og Østrig satte en stopper for den lønfest, som et flertal af Europa-Parlamentets medlemmer havde arrangeret for sig selv.« Som begrundelse skriver han bl.a.: »For spaniere ville stigningen have været på 300 pct. For parlamentarikere fra de fleste af de nye medlemslande ville stigningen have givet en mangedobling af lønnen og bragt lønniveauet langt ud over statsministerens løn i de pågældende lande.«²⁾

Mogens Camre (Dansk Folkeparti) har i en pressemeddelelse af 27. januar 2004 udtalt: »Vi er valgt af danske vælgere for at varetage danske interesser, og vi skal ikke lønnes af EU, som om vi var EU-tjenestemænd. Det ville være helt uholdbart, om medlemmer af Europa-Parlamentet skulle modtage meget højere løn end Folketingets medlemmer. Og på samme måde ville det skabe problemer i andre medlemslande, hvis EU-parlamentarikere blev aflønnet forskelligt fra niveauet i de nationale parlamenter.« Med disse begrundelser stemte Mogens Camre imod Parlamentets beslutningsforslag den 17. december 2003.

Nedenfor er gjort rede for nogle af de holdninger, der kom til udtryk i Europa-Parlamentet under debatten om medlemmernes statut i december 2003.

Enrique Barón Crespo (De Europæiske Socialdemokraters Gruppe) understregede vigtigheden i, at parlamentarikerne får en statut, der er ens for alle, og støttede dermed forslaget.

Diane Wallig (Det Europæiske Liberale og Demokratiske Partis Gruppe) gav udtryk for, at vedtagelse af en statut for medlemmerne og den deraf følgende lønforhøjelse ville fremme medlemmernes status i borgernes øjne!

Daniel Mark Cohn-Bendit (gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance) sagde, at hans gruppe

pe støttede beslutningsforslaget, og at et sådant forslag burde have været vedtaget for længst.

Mauro Nobilia (Gruppen Union for Nationernes Europa) sagde, at hans gruppe er imod forslaget. Han mente i øvrigt ikke, at det var rimeligt, hvis medlemmer af Europa-Parlamentet skulle have mere i løn end parlamentarikerne i deres respektive hjemland.

Der er således stor støtte blandt de nuværende medlemmer af Europa-Parlamentet og hos flere af de danske spidskandidater til at vedtage en statut, der giver dem mere i løn. Der er dog ingen saglig begrundelse for at vælge et niveau, der ligger på 50 pct. af, hvad en dommer ved EF-Domstolen får, idet dommere ved EF-Domstolen ikke må udføre andre erhverv. EU-parlamentarikerne må derimod gerne have diverse lønne- de bijob, f.eks. lobbyarbejde. Nogle parlamentarikere modtager også vederlag som medlemmer af by- og amtsråd.

Et ensartet vederlag til medlemmer vil heller ikke afspejle det generelle lønniveau i de enkelte medlemslande. Der er i forvejen meget store løn- og velstandsforskelle inden for det nuværende EU, og dette bliver endnu mere udtalt, når EU udvides. Europaparlamentarikere fra de nye medlemslande vil ofte være i stand til at hæve et beløb, der ligger 2-3 gange over en ministerløn i det pågældende land, eller 5-10 gange niveauet for det, som en national parlamentariker får, eller helt op til 20 gange det gennemsnitlige lønniveau i medlemmets hjemland.

Begrundelse for forslaget

Det ville være helt uholdbart, hvis medlemmer af Europa-Parlamentet skulle modtage meget højere løn end medlemmer af parlamentet i det land, medlemmerne repræsenterer. Det vil skabe problemer i mange medlemslande, hvis EU-parlamentarikerne aflønnes forskelligt fra niveauet i de nationale parlamenter. Hvis det forslag, der har været behandlet af Europa-Parlamentet, men som er underkendt af Ministerrådet, gennemføres, vil det skabe store problemer i de nye medlemslande, som den 1. maj indtræder som medlemmer af EU, idet lønniveauet for disse landes egne parlamentsmedlemmer er meget lavere end lønniveauet for de nuværende medlemslandes parlamentsmedlemmer.

Det er vigtigt, at europaparlamentarikerne ikke løsrives fra tilhørsforholdet til deres hjemland og gøres til en særlig EU-elite, hvis løn og loyalitet økonomisk bindes til EU.

Foreløbig har Sveriges, Tysklands, Frankrigs og Østrigs regeringer i Ministerrådet bremset det forslag, som et flertal i Europa-Parlamentet havde indstillet til vedtagelse.

Med nærværende forslag pålægges det regeringen at udnytte alle muligheder for gennem Ministerrådet at sikre, at det nationale aflønningsprincip ikke fraviges til fordel for en EU-aflønning og EU-beskatning, samt at arbejde for, at medlemmer af Europa-Parlamentet fremover skal rejse efter regning, således at det sikres, at europaparlamentarikerne kun får dækket de faktiske omkostninger, der er forbundet med deres rejseaktiviteter.

¹⁾ Rådets afgørelse 2002/772/EF/Euratom.

²⁾ Europa-Parlamentets betænkning A5-0193/2003 om en statut for Europa-Parlamentets medlemmer – vedtaget af Europa-Parlamentet den 3.-4. juni 2003.

³⁾ I maj 2000 indledte en af Europa-Parlamentet nedsat ekspertgruppe en større undersøgelse for at finde frem til, hvad der ville være et passende vederlag for et medlem af Europa-Parlamentet. Man nåede frem til, at halvdelen af det vederlag, en dommer ved EF-Domstolen i Luxembourg modtager, måtte være et passende beløb. Jf. Europa-Parlamentets betænkning A5-0193/2003.

⁴⁾ B.T. 27. januar 2004, 1. sektion, side 12.

⁵⁾ Ekstra Bladet 29. januar 2004, 1. sektion, side 28.

Europa-Parlamentets beslutning om medlemmernes statut. Vedtaget den 17. december 2003.

EUROPA-PARLAMENTET

1999

2004

Mødedokument

16. december 2003

B5-0543/2003 }
B5-0544/2003 }
B5-0563/2003 }
B5-0564/2003 } RC1

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 37, stk. 4

- Othmar Karas og Klaus-Heiner Lehne for PPE-DE-Gruppen
- Enrique Barón Crespo, Willi Rothley og Manuel Medina Ortega for PSE-Gruppen
- Graham Watson og Diana Wallis for ELDR-Gruppen
- Neil McCormick og Maria Kathalijne Buitenweg for Verts/ALE-Gruppen
- Giuseppe Di Lello Finuoli for GUE/NGL-Gruppen

til erstatning af beslutningsforslag af:

- PPE-DE-Gruppen (B5-0543/2003)
- PSE-Gruppen (B5-0563/2003)
- ELDR et Verts/ALE (B5-0544/2003),
- GUE/NGL (B5-0564/2003),

om medlemmernes statut

Europa-Parlamentets beslutning om medlemmernes statut

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udtalelser fra Rådet og Kommissionen samt til sin beslutning af 3.-4. juni 2003 om vedtagelse af statuten for Europa-Parlamentets medlemmer,
  - der henviser til artikel 190, stk. 5, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 108, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
  - der henviser til sin beslutning af 3.-4. juni 2003 om vedtagelse af statuten for Europa-Parlamentets medlemmer,
  - der henviser til Præsidiets vedtagelse af 28. maj 2003 om nye bestemmelser vedrørende omkostningsgodtgørelser til medlemmerne,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 37, stk. 2, 3, 4 og 5,
- A. der henviser til, at Rådet i sin skrivelse af 25. juni 2003 anførte, at der stadig var væsentlige uoverensstemmelser mellem Rådets og Parlamentets holdninger, og at det derfor ikke kunne meddele sin godkendelse,
- B. der henviser til, at Rådet i sin skrivelse af 21. november 2003 understregede, at det næsten 25 år efter det første direkte almindelige valg til Europa-Parlamentet og seks år efter fastsættelsen i Amsterdamtraktaten af det påkrævede retsgrundlag var vigtigt at nå frem til en vedtagelse af statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, og at det ønskede at styrke dialogen for at finde kompromisløsninger, som var acceptable for begge parter,
1. opfordrer Rådet til hurtigst muligt og helst inden udløbet af det italienske formandskab og under alle omstændigheder inden den 15. januar at meddele, om det kan acceptere det foreslåede kompromis og godkende statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, hvis den afgørelse, Parlamentet vedtog den 3.-4. juni 2003, ændres i overensstemmelse hermed;
  2. mener, at et samlet kompromis om statuten for Europa-Parlamentets medlemmer kan bestå af følgende elementer:
    - a) den del af statuten, som hører under afledt ret, og den del, som hører under primær ret, behandles særskilt og selvstændigt, og de godkendes i overensstemmelse med de respektive gældende institutionelle bestemmelser,
    - b) hvad angår den del, der hører under primær ret, opfordres medlemsstaterne til at revidere bestemmelserne om Europa-Parlamentets medlemmer i protokollen af 1965 om privilegier og immuniteter med den statut, som blev vedtaget den 3.- 4. juni 2003, som model,
    - c) som konsekvens heraf og med forbehold af en positiv udtalelse fra Rådet bør artikel 4, 5, 6, 7, 8 og 38, stk. 2, betragtning 7, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 30, 31, 32, 33, 34, og ordene *»eller en 'rest', der ikke er reguleret i gældende primær ret«* i betragtning 14 udgå,
    - d) medlemmer har ret til alderspension ved det fyldte 63. år,
    - e) som konsekvens heraf og med forbehold af en positiv udtalelse fra Rådet bør tallet *»60«* i artikel 20, stk. 1, erstattes med tallet *»63«*,
    - f) bestemmelsen om, at medlemmerne betaler fællesskabsskat af vederlaget, berører ikke medlemsstaternes ret til at underkaste vederlaget de nationale beskatningsbestemmelser under forudsætning af, at enhver form for dobbeltbeskatning undgås (kompromis opnået under det belgiske formandskab),
    - g) som konsekvens heraf og med forbehold af en positiv udtalelse fra Rådet bør der efter artikel 38, stk. 1, indsættes et nyt stk. 1 a med følgende ordlyd: *»Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes ret til at underkaste dette vederlag de nationale skattebestemmelser, forudsat at enhver form for dobbeltbeskatning undgås.«*,
    - h) de nye bestemmelser vedrørende omkostningsgodtgørelser til medlemmerne træder i kraft samtidig med statuten;
  3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

F. t. beslutn. om EU-parlamentarikeres løn-, skatte- og rejsevilkår

Til beslutningsforslag nr. B 153. Skriftlig fremsættelse (23. marts 2004)

Peter Skaarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om EU-parlamentarikeres løn-, skatte- og rejsevilkår.

(Beslutningsforslag nr. B 153).

Hidtil er Europa-Parlamentets medlemmer blevet aflønnet på samme niveau og beskattet efter samme sats som deres kolleger i de nationale parlamenter i deres respektive hjemlande. Europa-Parlamentet har flere gange foreslået, at dette ændres, så medlemmerne i stedet bliver aflønnet ens.

I december sidste år vedtog Europa-Parlamentet en beslutning om en vedtægt for dets medlemmer, som i hovedsagen gik ud på, at alle dets medlemmer skulle have det samme vederlag. Parlamentet foreslog, at hvert medlem skulle have et vederlag svarende til ca. 64.000 kr. om måneden. Forslaget åbnede ligeledes op for muligheden af, at medlemmerne fremover skulle beskattes med den særlige EU-skat, som er gældende for de embedsmænd, der er ansat og aflønnet af EU. Heldigvis blev forslaget afvist af Ministerrådet, idet Tyskland, Frankrig, Østrig og Sverige stemte imod.

Hvis der vedtages et forslag om, at medlemmer af Europa-Parlamentet skal have en sådan lønforhøjelse, som der tidligere er lagt op til, vil det føre til nogle helt groteske forskelle, hvis man sammenligner niveauet med det vederlag, nationale parlamentarikere får. Parlamentets foreslåede lønniveau er op til ti gange så højt som det, medlemmerne af de nationale parlamenter i de nye medlemslande får. Dette vil være tilfældet for et medlem af det ungarske parlament, som modtager et vederlag på omkring

6.000 kr. om måneden. Det er også kun de færreste ministre og regeringsledere fra de nye medlemslande, der får et vederlag, der svarer til det, Europa-Parlamentet har foreslået.

Europarlamentarikerne repræsenterer ikke et europæisk folk. De repræsenterer borgerne i de medlemslande, hvor de er valgt. Dette fremgår meget klart af artikel 189 i Traktaten om Det Europæiske Fællesskab. Endvidere forventes det, at medlemmerne har deres faste bopæl i det medlemsland, de repræsenterer. Europaparlamentarikernes lønninger bør følgelig også være i overensstemmelse med de lønninger, som medlemmerne af det nationale parlament i hjemlandet får.

Det er vigtigt, at europaparlamentarikerne ikke løsrives fra tilhørsforholdet til deres hjemland og gøres til en særlig EU-elite, hvis løn og loyalitet økonomisk bindes til EU, således som det er tilfældet med de højt betalte og lavt beskattede EU-embedsmænd. Det ville også være imod Traktaten om Det Europæiske Fællesskab. I Dansk Folkeparti mener vi, at den danske regering har et forklaringsproblem, fordi den har støttet det forslag, der indtil videre ser ud til at være faldet i Ministerrådet.

Med dette forslag ønsker Dansk Folkeparti at pålægge den danske regering via Ministerrådet at blokere for flere forslag fra Europa-Parlamentet om at indføre ens lønninger og EU-beskatning for medlemmer af Europa-Parlamentet. Folketingets pålægger ligeledes regeringen at betinge en eventuel tilslutning til en vedtægt for Europa-Parlamentets medlemmer af, at denne skal indeholde regler om, at medlemmerne fremover rejser efter regning, således at EU kun dækker de faktiske omkostninger, der er forbundet med medlemmernes rejser.